

แบบบันทึกองค์ความรู้รายบุคคล

๑. ชื่อองค์ความรู้ การพัฒนาอาชีพครัวเรือน สู่พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตามแนวทางสัมมาชีพชุมชน
๒. ชื่อเจ้าของความรู้ ว่าที่ร.ต.กฤษ อิศวารพร สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
๓. องค์ความรู้ที่ประสงค์ (เลือกได้จำนวน ๑ หมวด)

- หมวดที่ ๑ สร้างสรรค์ชุมชนพึ่งตนเองได้
- หมวดที่ ๒ ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากให้ขยายตัวอย่างสมดุล
- หมวดที่ ๓ เสริมสร้างทุนชุมชนให้มีธรรมาภิบาล
- หมวดที่ ๔ เสริมสร้างองค์กรให้มีขีดสมรรถนะสูง

๔. ที่มาและความสำคัญในการจัดทำองค์ความรู้ (อธิบายโดยละเอียด)

กรมการพัฒนาชุมชนได้มีเป้าหมายในการดำเนินงานการส่งเสริมการขับเคลื่อนการสร้างสัมมาชีพชุมชน โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งในหมู่บ้านที่ได้ดำเนินการสัมมาชีพยังมีครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและอยากให้มีการส่งเสริมอาชีพ เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน และแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่ามากขึ้น การจัดการความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพของครัวเรือนจึงเป็นเทคนิควิธีการที่หาอย่างไรให้การพัฒนาอาชีพของครัวเรือนสัมมาชีพมีการต่อยอด และการสร้างรายได้ให้กับครัวเรือนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๕. รูปแบบ กระบวนการ หรือลำดับขั้นตอน (อธิบายโดยละเอียด)

พัฒนากรเป็นหนึ่งในแรงผลักดันให้เกิดความคิด การสร้างองค์ความรู้ให้เกิดความสนใจในการที่จะพัฒนาตนเอง พัฒนาครัวเรือนให้มีการสร้างองค์ความรู้ในด้านอาชีพ โดยจะต้องใช้เทคนิควิธีการ สร้างแรงดึงดูดใจให้เห็นผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นและที่จะเกิดประโยชน์กับครอบครัวได้จริง แสวงหาช่องทางทางการตลาด เนื่องจากครัวเรือนส่วนใหญ่จะมีแนวความคิดที่ว่า การเรียนรู้เรื่องอาชีพ และทำผลิตภัณฑ์ใดๆออกมาขาย ส่วนมากมักไม่เป็นที่ต้องการของตลาด หรือไม่ก็ทำออกมาแล้วไม่มีช่องทางการขาย ไม่มีคนรับซื้อ จึงยึดติดที่จะทำอาชีพเดียวแบบเดิมๆ และคิดว่าไม่คุ้มกับเวลาที่จะต้องมาเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาอาชีพ

การจัดการความรู้เรื่องการพัฒนาอาชีพครัวเรือน จึงเป็นการวางแผนการดำเนินงานตั้งแต่การสร้างองค์ความรู้ให้กับครัวเรือน การส่งเสริมสนับสนุนอุปกรณ์ การแสวงหาแหล่งเงินทุน การติดตามการดำเนินงาน และการประเมินผลความสำเร็จของครัวเรือน

๖. เทคนิคในการปฏิบัติงาน (อธิบายโดยละเอียด)

๖.๑ เทคนิคและแนวทางในการทำงาน

๑) พัฒนาการจึงต้องเป็นทั้งที่ปรึกษาทางการเงิน ที่ปรึกษาเรื่องการตลาด การวางแผนการผลิต การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ การบริหารจัดการในด้านต่างๆ เพื่อให้ครัวเรือนมีการพัฒนาที่ไม่รู้สึกโดดเดี่ยว พร้อมทั้งเป็นผู้สนับสนุนและให้คำปรึกษาที่ดีกับครัวเรือน และกลุ่มได้

๒) เทคนิคการดำเนินงานที่ใช้คือ การเป็นผู้ให้และเป็นที่ปรึกษาที่มีความจริงใจ พร้อมทั้งจะช่วยเหลือกับครัวเรือน และกระตุ้นให้ปราชญ์สัมมาชีพดำเนินงานในชุมชนให้เกิดจากความต้องการของครัวเรือนเอง ค้นหอาชีพที่ชุมชนสนใจ พาไปศึกษาดูงานในสถานที่ที่ประสบความสำเร็จสร้างแรงบันดาลใจให้กับครัวเรือนสัมมาชีพ

๖.๒ ข้อพึงระวัง

การพัฒนาอาชีพของครัวเรือนจะต้องมองถึงทิศทางทางการตลาด วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการผลิต ต้องสร้างความโดดเด่น มีอัตลักษณ์ ซึ่งจะเป็นที่ต้องการของตลาดมากกว่าการทำตามหรือเลียนแบบของคนอื่น

๖.๓ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

๑) ความเสียสละ ความทุ่มเท ความอดทนและความเอาใจใส่ของผู้นำชุมชนและปราชญ์ สัมมาชีพ ที่ช่วยในการส่งเสริม การติดตามการดำเนินงานซึ่งการที่พึ่งพาแต่เจ้าหน้าที่อย่างเดียว จะไม่ประสบความสำเร็จ จะต้องมีการดำเนินงานร่วมกัน ของครัวเรือน ผู้นำ องค์กร เครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งในและนอกพื้นที่ในการสนับสนุน

๒) การมีส่วนร่วมของผู้นำและชาวบ้าน มีความรักสามัคคีกันในชุมชนโดยการส่งเสริมการพัฒนาจะต้องมาจากความร่วมมือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วยความสมัครใจของทุกคน

๖.๔ ปัญหาและวิธีการแก้ไข

ปัญหาที่จะพบในการดำเนินงาน

-เรื่องเวลาที่จะดำเนินการ การสร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดในชุมชน ทำอย่างไรที่คนในชุมชนจะเกิดความเสียสละ ความร่วมแรงร่วมใจที่จะสละเวลาเพื่อมาร่วมดำเนินกิจกรรมที่เกิดประโยชน์กับชุมชนให้มากที่สุด ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่จะสามารถร่วมได้ในเวลาเย็น หรือระยะเวลาในแต่ละช่วงไม่นานมากจนเกินไป

- ครัวเรือนมีความต้องการ มีความสนใจที่ค่อนข้างหลากหลายมากจนเกินไป ความรู้ทักษะที่ใช้แต่ละอาชีพก็มีความหลากหลาย ยากที่จะดำเนินงานในการจัดกลุ่มการฝึกอบรม

วิธีแก้ไข

-มีการดำเนินงานในช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ด้วยชาวบ้านจะให้ความร่วมมือในการดำเนินงานมากกว่า และยังมีผู้ที่สนใจจากกลุ่มเยาวชนในหมู่บ้านสามารถเข้าร่วมในการอบรม การให้ความร่วมมือที่มากขึ้น

-ต้องมีการแบ่งกลุ่มผู้สนใจในอาชีพแยกเป็นประเภท ไม่เกิน ๓ ประเภท เพื่อให้การดำเนินงานและวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานเพียงพอ และสะดวกในการบริหารจัดการ

๖.๕ ผลลัพธ์จากการแก้ปัญหาและการพัฒนาเรื่องนี้

๑) ชุมชนและครัวเรือนมีความคิดที่จะพัฒนาตนเอง พัฒนาเป็นกลุ่มอาชีพเล็กๆที่เกิดการความสนใจในอาชีพใกล้เคียงกันรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมร่วมกัน

๒) ครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการผลิตสินค้าจำหน่ายในช่องทางต่างๆ ทำให้มีคุณภาพชีวิตในครอบครัวที่ดีขึ้น

๓) ครัวเรือนมีความรู้ มีช่องทางในการพัฒนาต่อยอดจากองค์ความรู้ที่ได้รับ มีแรงกระตุ้นเกิดความผลักดันที่จะพัฒนาตนเอง โดยมีทุนตั้งต้นจากงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุน

๗. ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไขปัญหา

การมีส่วนร่วมในการพัฒนา และกระตุ้นให้เข้าร่วมกิจกรรม

๘. ประโยชน์ขององค์ความรู้

กลุ่มสัมมาชีพชุมชน เข้มแข็งและพึ่งตนเองได้